

Vec C-182/06

Luxemburské veľkovoľvodstvo proti Hans Ulrich Lakebrink a Katrin Peters-Lakebrink

(návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný Cour administrative)

„Článok 39 ES — Daň z príjmov nerezidentov — Výpočet sadzby
dane — Nehnutelnosti nachádzajúce sa na území iného členského
štátu — Nezohľadnené záporné príjmy z prenájmu“

Návrhy prednesené 29. marca 2007 — generálny advokát P. Mengozzi I - 6707
Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. júla 2007 I - 6721

Abstrakt rozsudku

*Voľný pohyb osôb — Pracovníci — Rovnosť zaobchádzania — Odmena — Dane z príjmov
(Článok 39 ES)*

Článok 39 ES sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá štátnemu príslušníkovi členského štátu Spoločenstva, nerezidentovi členského štátu, v ktorom poberá príjmy predstavujúce podstatnú časť jeho zdaniteľných príjmov, neumožňuje na účely určenia sadzby dane uplatniteľnej na predmetné príjmy žiadať zohľadnenie záporných príjmov z prenájmu týkajúcich sa nehnuteľností, ktoré osobne neužíva a ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte, hoci rezident prvého menovaného štátu si môže uplatňovať predmetné záporné príjmy z prenájmu.

Situácia rezidentov a nerezidentov v oblasti priamych daní nie je v zásade porovnateľná, takže skutočnosť, že členský štát zdaňovanému nerezidentovi odoprie určité daňové zvýhodnenia, ktoré poskytuje zdaňovanému rezidentovi, nie je vo všeobecnosti diskrimináciou, pretože tieto dve skupiny daňovníkov sa nenachádzajú v porovnateľnej situácii.

Je to však odlišné, keď nerezident nemá významnejší príjem v štáte, v ktorom má trvalé bydlisko, a podstatnú časť svojich zdaniteľných príjmov dosahuje na základe pracovnej činnosti v štáte, v ktorom je zamestnaný, takže štát, v ktorom má trvalé bydlisko, mu nie je schopný priznať výhody plynúce zo zohľadnenia jeho osobnej a rodinnej situácie, pričom diskriminácia spočíva v skutočnosti, že osobná a rodinná situácia nerezidenta nie je zohľadnená ani v štáte, kde má trvalé bydlisko, a ani v štáte, kde je zamestnaný.

Rozhodujúci prvok, na ktorom spočíva táto diskriminácia, sa týka všetkých daňových výhod spojených so schopnosťou nerezidenta platiť dane, ktoré nie sú zohľadnené ani v štáte pobytu, ani v štáte zamestnania, keďže schopnosť platiť dane je súčasťou osobnej situácie nerezidenta.

(pozri body 28 — 31, 34, 36 a výrok)